

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 28 февруари 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №47 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Изпълнителна агенция по лекарствата (ИАЛ) срещу решение №379 от 12.11.2013 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №461 по описа на съда за 2013 г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №РД-И-184 от 12.07.2013 г. на Изпълнителен директор на ИАЛ издадено срещу магистър фармацевт Г.С.Р. ЕГН ***** *** за нарушение по чл. 23, ал. 1 и чл. 25, ал. 2 от Наредба №28 от 09.12.2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти (Наредба №28/09.12.2008 г.), чл. 2 от Наредба №4 от 04.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствените продукти (Наредба №4/04.03.2009 г.) и на основание чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманитарната медицина (ЗЛПХМ) във вр. с чл. 282 от ЗЛПХМ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 (хиляда) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН. Твърди, че посочването в НП на нормата на чл. 282 от ЗЛПХМ се дължи единствено на техническа грешка. Наведат се доводи и срещу изводите на първата съдебна инстанция за липса на посочени в акта и НП относими текстове, нарушението на които да е основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност по реда на чл. 294 от ЗЛПХМ, като заявява, че посочените правни норми са изцяло релевантни към вмененото за извършено деяние от обективна и субективна страна. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по

същество, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационния жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – Г.С.Р., пред съда не се явява и не изпраща представител. В писмено становище възразява срещу жалбата, пледира за правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, предлага решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за касиране не са представени.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства и е приел за безспорно от фактическа страна, че на 15.03.2013 г. при извършена от инспектори на ИАЛ проверка в обект на контрол аптека, находяща се в гр. Радомир, Г.Р. – магистър фармацевт и служител в обекта, при извършена контролна покупка е отпуснал лекарствен продукт с режим на отпускане „по лекарско предписание“, без да поиска и без да му бъде предоставена рецепта (лекарско предписание). За така установеното, със съставяне на акт за нарушение на 23.05.2013 г. срещу Г.С.Р. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд, извършил цялостна проверка за законосъобразност установил от правна страна, че производството по налагане на административно наказание се е развило незаконосъобразно поради липса на посочване в процесния акт и издаденото въз основа на него НП на относими законови текстове, чието нарушаване да е основание за ангажиране на отговорност по реда на чл. 294 от ЗЛПХМ, както и поради посочването за нарушена на законната разпоредба и на чл. 282 от ЗЛПХМ, неприложима едновременно с нормата на чл. 294 от ЗЛПХМ. На основание тези си извод районният съдия е отменил процесното НП като незаконосъобразно без да разглежда спора в неговото същество.

Административен съд – Перник споделя изцяло изводите на първата съдебна инстанция.

При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление безспорно са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, изискващи императивно в АУАН и НП да бъдат вписани обстоятелствата по извършване на конкретно нарушение, респективно посочени законовите разпоредби, които са били нарушени виновно. Обстоятелствените части на акта и НП съдържат описание на изпълнително деяние, състоящо се в продажба (отпускане) без рецепта на лекарствен продукт, отпускан само по лекарско предписание. Същевременно като нарушени законови разпоредби са посочени правни норми, които не съдържат забрана за извършване на така описаното деяние. Разпоредбата на чл. 23, ал. 1 на Наредба №28/09.12.2008 г. гласи, че всеки фармацевт е независим при вземане на решение, свързано с осъществяването на професионалните му задължения, за което носи съответната отговорност. Текстът на чл. 25, ал. 2 на Наредба №28/09.12.2008 г., бланкетен по своя характер указва, че изпълнението на рецептите в аптеката се извършва по реда на наредбата по чл. 221 ЗЛПХМ. На свой ред чл. 2 от Наредба №4/04.03.2009 г., (която именно е наредбата по чл. 221 от ЗЛПХМ) сочи, също бланкетно, че режимът на предписване на лекарствените продукти е определен в разрешението за употреба на лекарствения продукт. Но Наредба №4/04.03.2009 г. разграничава реда за предписване на лекарствени продукти от реда за тяхното отпускане. Съгласно чл. 4 от последно посочения нормативен акт, право да предписват разрешени за употреба в страната лекарствени продукти и да издават рецепти имат лекари/лекари по дентална медицина, упражняващи медицинската професия. Аптеката, съгласно чл. 219 от ЗЛПХМ е здравно заведение, в което се отпускат по лекарско и без лекарско предписание лекарствени продукти. Видно от цитираните текстове нито един от тях не съдържа конкретно правило за поведение, относимо към вмененото на наказаното лице нарушение, а именно да не продава/предоставя, без представена рецепта, лекарствени продукти, за които е разписано да бъдат отпускани само по лекарско предписание. Дали посочените нормативни актове са достатъчно пълни откъм съдържание или не и дали ясно регламентират реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, съдът не следва да коментира. Безспорно обаче, за да са налице законни основания за осъществяване на репресия от страна на държавата за нарушаване на установения ред на държавно управление, този ред следва да бъде ясно и безпротиворечиво регламентиран в съответните нормативни актове, така че за задължените по съответния акт лица да е безсъмнено какво е изискваното от тях поведение. От друга страна да се извлича основание за налагане на административно наказание посредством тълкуване на неточни или непълни нормативни разпоредби е недопустимо, в който смисъл е и императива на чл. 46, ал. 3 на Закона за нормативните актове.

Отделно от горното, посочването на чл. 282 от ЗЛПХМ в НП допълнително е ограничило правото на защита на посоченото за нарушител лице, препятствайки го да разбере какво точно нарушение е извършил, тъй като цитираната правна норма, за

разлика от бланкетната на чл. 294 от ЗЛПХМ, съдържа посочен и различен състав на административно нарушение, без никаква връзка с посочените обстоятелства по извършване на процесното нарушение. Не може да се приеме за несъществено процесуално нарушение обосноваването при налагане на административно наказание със законова разпоредба, несъответна на обстоятелствената част на НП, която освен това е и изключена изрично от приложението на нормата на чл. 294 от ЗЛПХМ.

Предвид горното, правилно районният съд е приел, че в процесното НП описанието на нарушението не съответства на неговата правна квалификация. Така описано нарушението в акта и НП значително се разминава с неговото цифрово изражение, което от своя страна поставя в невъзможност нарушителя да разбере какво нарушение е извършил и какво е било дължимото поведение, за да може адекватно да организира и реализира своята защита. Това на свой ред съществено е ограничило правото на защита на посоченото за нарушител лице, което е процесуално нарушение от категорията на абсолютните и е винаги самостоятелно основание за отмяна на постановен правораздавателен акт.

С оглед изложеното съдът намира за необосновано възражението на касационния жалбоподател, че процесното НП е издадено при спазване на процесуалните правила. Като го е отменил, Районен съд - Радомир е постановил законосъобразно решение, което още като валидно и допустимо, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание ч. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №379 от 12.11.2013 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №461 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление № РД-И-184 от 12.07.2013 г. на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лекарствата издадено срещу магистър фармацевт Г.С.Р. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/